



# SVĚTLO



TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

50. ČÍSLO / XXXI. ROČNÍK

17 Kč • 0,90 €

17. PROSINCE 2023

## Z obsahu:

**Madeleine Delbrélová:**  
radost z víry mezi  
nevěřícími

Katecheze papeže  
Františka při generální  
audienci 25. října 2023,  
náměstí Sv. Petra v Římě  
- strana 2 -

**Blahoslavený  
Petr Friedhofen**  
Libor Rösner  
- strana 4 -

**Členství v zednářských  
lóžích je pro katolíky  
nadále zakázáno**  
- strana 5 -

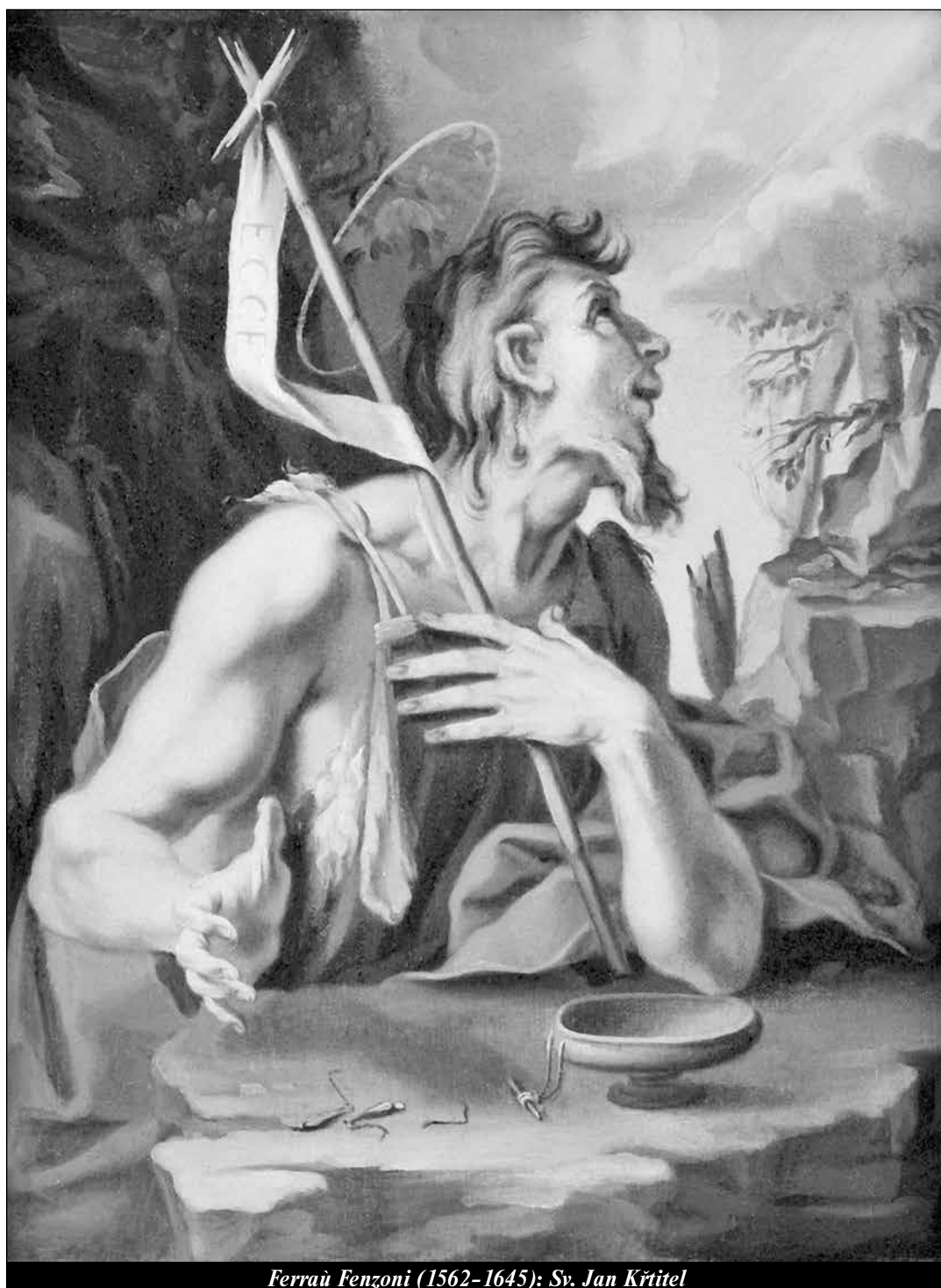
**Vykoupení těla**  
Kardinál Franjo Kuharič  
- strana 6 -

**Pán vyslyšel naše modlitby**  
Svědectví společenství  
Čestné stráže  
Nejsvětějšího Srdce  
Ježíšova z Českého Těšína  
- strana 9 -

**Nakonec jsme to my,  
kdo jsme obdarováni!**  
- strana 10 -

**Heřman Josef (11)**  
Wilhelm Hünermann  
- strana 12 -

**Plnomocné odpustky ve  
františkánských kostelích**  
- strana 12 -



Ferraù Fenzoni (1562-1645): Sv. Jan Křtítel

# Madeleine Delbrélová: radost z víry mezi nevěřícími

Katecheze papeže Františka při generální audienci 25. října 2023, náměstí Sv. Petra v Římě

Mt 5,13-16

**D**obrý den, drazí bratři a sestry! Mezi mnoha svědky nadšenými pro hlásání evangelia, těmi vášnivými evangelizátory, vám dnes představím francouzskou ženu žijící ve 20. století, ctihodnou Boží služebnici Madeleine Delbrélovou. Narodila se v roce 1904 a zemřela roku 1964, byla sociální pracovnící, spisovatelkou a mystičkou a více než třicet let žila na chudém

dělnickém předměstí Paříže. Oslněna setkáním s Bohem napsala: „Jakmile jednou poznáme Boží slovo, nemáme právo ho nepřijmout; jakmile ho přijmeme, nemáme právo nenechat ho v sobě vtělit; jakmile se v nás vtělí, nemáme právo si ho nechat pro sebe: od té chvíle patříme k těm, kdo je očekávají.“ (*La santità della gente comune*, Milán 2020, 71). To napsala krásně...

Po dospívání prožitým v agnosticismu, kdy v nic nevěřila, se Madeleine ve

svých dvaceti letech setkala s Bohem, zasažena svědectvím některých věřících přátel. Vydala se tedy hledat Boha, dala hlas hluboké žizni, kterou v sobě cítila, a pochopila, že „prázdnota, která v ní křičela úzkostí“, je Bůh, který ji hledá (*Abbagliata da Dio. Corrispondenza 1910-1941*, Milán 2007, 96). Radost z víry ji vedla k tomu, že dožrála k volbě života zcela odevzdaného Bohu, v srdci církve a v srdci světa,

*Pokračování na str. 13*

**M**áme radost z vykoupení? Dnešní třetí neděle adventní je radostná (Gaudete) – vybízí k radosti nad skutečností, že naše spása a příchod Božího království je blízko. Jásá tedy naše srdce? Anebo pod tíhou starostí, obav, pesimismu doby jsme i my smutní a jaksi „bez života“? Ano, bez života. Neboť tam, kde v srdci nevládne živý Bůh, nemůže být život ve své plnosti a radosti, kterou poskytuje právě přítomnost Stvořitele, Vykupitele a Utěšitele. Vždyť bez Trojjediného Boha by žádný život neexistoval...

Možná si někdy málo uvědomujeme, že vykoupení se netýká jen lidské duše, ale také těla. Výklad kardinála Kuhariče (str. 6-8), jakkoliv může někomu připadat v jistých pasážích až příliš nekompromisní, je přesným vyjádřením učení katolické církve v duchu jejího Zakladatele Pána Ježíše Krista a v duchu Tradice. Kompromisy totiž je možné dělat v lásce, nikoliv však směrem k sebelásce, k egoismu, k nezdravému způsobu života, který škodí duši i tělu. Vždyť tak to učil a praktikoval sám božský Mistr: miloval člověka, hříšníka zvláště – a jak mu bylo líto zatvrzelých duší! Zároveň však nikdy nikomu neřekl: „Když nejsi schopen dodržet Boží přikázání, tak najdeme způsob, aby ses nemusel snažit o nemožné.“ Naopak, když odpustil hříchy, vždy dodal: „Jdi a už nehřeš.“ To je velmi nekompromisní! My tato slova slyšíme obvykle ve svaté zpovědi. Znamená to, že

## Editorial

máme udělat to, k čemu vyzýval sv. Jan Křtitel lid, když připravoval cestu Pánu: „Čiňte pokání, obraťte se!“ Někdo může namítnout, že se to snadno řekne, ale mnohem hůře provede. To je sice pravda, avšak nezapomínejme, že člověk není na svůj boj sám: je s ním Bůh a jeho milost – člověk však musí spolupracovat. Vždyť u Boha není nic nemožného. (srov. Lk 1,37) A stejně tak platí, že Pán nedopustí, aby člověk byl pokoušen nad své síly: „Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát.“ (1 Kor 10,13)

Aby lidské tělo nestrádalo a mohlo obstát v pokušeních, potřebuje správnou péči. Ze života svatých víme, že oni své tělo podrobovali různým cvičením, práci, askezi. Lidské tělo nesmí zahálet, neboť – jak známo – zahálka je nejsnadnější cesta ke hříchu. A k čemu je pak okamžik nějaké naplněné rozkoše, když následné trápení v duši způsobuje mnohem více bolesti, než přineslo uspokojení těla? I když v jiných souvislostech – uspokojení vlastní ješitnosti – popisuje krásně vnitřní rozpoložení nevyrovnaného člověka Wilhelm Hünermann v románu o sv. Heřmanu Josefovi. (str. 12-13) Říšský kancléř Rainald

byl obtížen výčitkami svědomí, uvědomoval si, že způsobil již mnoho nedobrého, když se nechal vést svojí ješitností. Musel přijít malý chlapec, aby mu ukázal dětskou nevinnost a Boží moudrost a umožnil mu pochopit krásu čistého srdce. Mít čisté srdce znamená mít pak také tělo oprostěné od všeho, co je dělá nečistým – to je ono dokonalé naplnění jednoty těla a duše, které vede k opravdové vnitřní radosti.

Skutečným lidským potřebám však bývá nutně vyjít vstříc, a to tehdy, když se člověk ocitá v bidě, v nemoci, na okraji lidské společnosti. Příkladem péče o chudé a nemocné je bl. Petr Friedhofen (str. 4-5), který toužil předávat lásku ukřižovaného a milosrdného Ježíše v rámci řeholního společenství. Tak i každé společenství věřících má mít otevřené srdce pro potřeby druhých – jak ty duchovní, tak i tělesné. Nejde o to, někoho tvrdými požadavky znásilňovat a dávat mu najevo, že když nedokáže bojovat se svými problémy, tak mezi nás nepatří. Ale je nutné ukázat směr, který určuje Pán Ježíš, a nabídnout svoji pomoc, byť jen modlitbou. Nemáme nikoho nechat v nevědomosti, ale také nesmíme nikdy nikoho odsoudit na okraj společnosti. Tak to nedělal ani náš Mistr a Pán. Dokážeme-li vedeni Duchem Svatým, podle Ježíšova příkladu, pomáhat druhým lidem, pak i naše radost z vykoupení bude větší a dobrotivý Bůh rád naše upřímné úsilí odmění.

*Daniel Dehner*

**E**vangelista Jan tě dnes opět zve za Janem Křtitelem k Betánii, na druhý břeh Jordánu. Vypravili se tam poslové židovských předáků z Jeruzaléma, kteří jsou pověřeni, aby celou věc prošetřili. Naskytá se ti tedy příležitost dovědět se více o Janově osobě i jeho poslání. Pros cestou Ducha Svatého, aby sis z tohoto setkání odnesl hojný duchovní užitek pro sebe i pro své drahé.

Janovo působení má tak velký ohlas. Co přivádí k Janovi tolik poutníků? Můžeš se přesvědčit, že to není jen zvědavost a touha setkat se s nevšedním prorokem oděným velbloudí srstí. To nejdůležitější, co u něho hledají, je *křest na odpuštění hříchů*. Kdo si je opravdu vědom, jak velkým břemenem je tíže vlastních vin, chopí se příležitosti ke svému očistění i za cenu daleké cesty do zajordánské oblasti. Prožívají Janův křest jako opravdový svátek své duše. Takovou možnost jim dává Bůh poprvé a možná i naposledy v jejich životě. Jak ty si vážíš Boží nabídky a jak využíváš příležitosti uslyšet s jistotou: „Odpouštějí se ti tvoje hříchy“? Nezahanbuje tě horlivost Janových kajicníků?

Dnes však jsi svědkem jiného zájmu o Zachariášova syna. Jeruzalémské poselstvo nepřišlo odložit své hříchy. Zajímají se o osobu tohoto kazatele.

*Kdo jsi? Za koho se pokládáš?*

Není to důležitá otázka, kterou bys měl položit v prvé řadě sám sobě? Za koho se pokládáš? Nic nezapři a vyznej. Na upřímnosti, s jakou si odpovíš na tuto otázku, závisí míra, v jaké se otevřeš Boží milosti. Neznamená to, že bys měl hledat v sobě něco velikého a významného. Neboj se přiznat, že nejsi ničím. Podstatné je, zda se můžeš stát nástrojem v Boží ruce. Nebudeš-li mu překážet tím, že se budeš pokládat za to, čím nejsi, a připisovat si zásluhy za to, co jsi nezpůsobil ty, ale Boží milost, může si Bůh podle své vůle posloužit tvým slovem, tvým skutkem, tvým příkladem k prospěchu mnoha duší. Jan přiznává zcela otevřeně: *Nejsem Mesiáš. Jsem hlas toho, který volá v pustině*. A jak vidíš, tento *hlas* působí velice blahodárně na četné zástupy.

*Proč tedy křtíš?* Ve skutečnosti se ptají: Jak to, že děláš to, co my neděláme? Proč nás provokuješ tím, že jsi jiný než my? Proč začali lidé chodit za tebou a ne za námi?

## Boží posel

*Zamyšlení nad liturgickými texty  
dnešní neděle*

*Urovnejte cestu Páně.*

Janova odpověď je pádná a nesmlouvavá: Protože *neznáte toho, který je uprostřed vás*. Tato slova neplatí jen proto, že zatím neviděli toho, koho Jan ohlašuje. Nepoznají ho ani poté, co se s ním mnohokrát setkají a střetnou. Nemohou ho poznat, dokud mu *neurovnají cestu*, dokud nevyrovnejší kličky neupřímnosti, pokrytectví a přetvářky, dokud nesrovnají pahorky domýšlivosti, ješitnosti, nedůtklivosti a pyšné sebelásky, dokud údolí prázdnoty a malichernosti nevyplní skutky upřímné zbožnosti, pokání a milosrdenství. Varován tímto výstražným příkladem, sestup do vod Jordánu a pros Jana, aby ti svým křtem otevřel oči, aby tě nepostihlo, že budeš chodit slepě a nevěšmavě kolem Ježíše, ale abys spatřil *světlo, které přichází na tento svět*, a také abys ho rozpoznával ve svých bratřích.

Smutná skutečnost, že ti, kteří byli poslání, aby *vydávali svědectví* o příchodu spásy, se setkávají s neuznáním a nepochopením, vyplývá z neochoty posluchačů poznat sám sebe a z neschopnosti poznat toho, *který je uprostřed*, slyšet v hlasu svědka jeho hlas. Kamenem úrazu je požadavek víry a obrácení. Kdo si může myslet, že taková výzva se ho netýká, nebo je pro něho dokonce nepřijatelná? Můžeme si klást podmínky, že výzvu k urovnání cesty pro Pána přijmeme jen tehdy, když nám bude vyhovovat osoba toho, kdo ji z Božího pověření přináší? K tomu, abychom s pokorou a upřímností uznali, že jsme hříšní a že nastal čas pokání, nemůžeme si klást vlastní podmínky a požadovat mimořádné důkazy. Jestliže Jan není hoden Pánu rozvázat řemínky u stěvice, za koho se můžeme pokládat my, ať máme jakékoliv postavení?

Místo abys hloubal nad legitimitou proročka, obrať tedy svou pozornost k sobě samému. *Je-li to, co hlásá, dobré, drž se toho*, ať je to kdokoliv. *Nezhášej plamen Ducha, nepohrdej prorockými dary*. Bylo by více než bláhové nedbat na skutečnost, že *příchod Pána je blízko*. Přinese radostnou

## Liturgická čtení

### 1. čtení: Iz 61,1-2a.10-11

Duch Páně, (duch) Hospodinův je na de mnou, protože mě Hospodin pomazal, poslal mě zvěstovat radostnou zprávu chudým, obvázat ty, jimž puká srdce, oznámit zajatým propuštění, svobodu uvězněným, hlásat Hospodinovo milostivé léto. Radostí jáším v Hospodinu, má duše plesá v mém Bohu, neboť mě oblékl v roucho spásy, oděl mě šatem spravedlnosti jako ženicha okrášleného věncem, jako nevěstu ozdobenou šperky. Jako země rodí rostlinstvo, jako zahrada dává vzejít své setbě, tak Pán, Hospodin, dá vyrašit spravedlnosti a slávy před všemi národy.

### 2. čtení: 1 Sol 5,16-24

(Bratři!) Stále se radujte. Bez přestání se modlete. Ve všech životních podmínkách děkujte (Bohu). Tak to Bůh pro vás chce v Kristu Ježíši. Nezhášejte (oheň) Ducha, nepodceňujte dar promlouvání z vnuknutí, ale všecko zkoumejte, a co je dobré, toho se držte. Varujte se zla, ať se objevuje pod jakoukoli tvářností. Sám Bůh pokoje kéž vás dokonale posvěti. Ať si uchováte ducha neporušeného a duši i tělo neposkvrněné pro příchod našeho Pána Ježíše Krista. Věrný je ten, který vás povolává, a on to také splní.

*Dokončení na str. 6*

zvěst, chce obvázat ty, jimž puká srdce, a oznámit zajatým propuštění. Ale protože se potká i s těmi, kteří ho nechtějí přijmout, také *přiloží sekeru ke kořeni a odstraní stromy, které nenesou ovoce*.<sup>(1)</sup> Je-li jisté, že přijde, a přijde do vlastního, není čas o tom pochybovat, ale přičinit se ze všech sil, aby se nesetkal s tím, že ho *vlastní nepřijali*. Ber si proto příklad nikoliv z farizejských vyslanců, ale z pokorných kajicníků, kteří putují k Jordánu s jedinečnou správnou otázkou: „*Co máme dělat?*“<sup>(2)</sup>

*Straň se zla, ať se objevuje pod jakoukoliv tvářností.*

*Bratr Amadeus*

#### Poznámky:

<sup>(1)</sup> Srov. Lk 3,9; <sup>(2)</sup> Lk 3,10.

## Blahoslavený Petr Friedhofen

*„Zvolili jsme si Ježíše Krista ukřižovaného. Dali jsme mu sebe a vše, co máme. Nic jsme mu nezadržovali. A Ježíš, náš Spasitel, nám daroval sám sebe.“ Toto napsal muž, o němž bude řeč tentokrát. Nežil dlouho, avšak stihl toho hodně. Především naplnit beze zbytku tato svá slova. Církev jeho úsilí odměnila slávou oltáře.*

**B**yl šestý ze sedmi dětí (narozen 25. února 1819) Petra a Anny Friedhofenových, občanů německého Weitersburgu. Ve druhém roce svého života přišel o otce, v devátém pak o matku. Povinnost postarat se o nezletilé sirotky připadla na obec Vallendar, pod níž Weitersburg spadal. Obec platila jedné ženě, která se pětice dětí ujala, aby je živila. Že děti strádaly, není snad ani třeba zmiňovat, že si však přes všechny rány osudu Petr uchoval matkou vštípenou zbožnost, obzvláště mariánskou, už je záhodno zmínit, jelikož tato skutečnost může posloužit jako důkaz silné osobnosti budoucího blahoslaveného.

Ve 14 letech se odebral do města Bad Neuenahr-Ahrweile, kde se po vzoru a pod dohledem svého staršího bratra Jakuba vyučil kominíkem. Když ve třia dvaceti letech zvládl mistrovské zkoušky, rozhodl se začít pracovat na vlastní pěst a přestěhoval se zpět do Vallendaru. Brzy se začal zabývat myšlenkou na zasvěcený život. Nejednalo se přitom o nic náhlého či nahodilého, již v době tovaryšských let působil mezi mladými jako laický apoštol a snažil se je vést k mravní čistotě. Rmoutila ho totiž náboženská lhostejnost jeho vrstevníků, sklouzávající až k apatii. K evangelizaci nevynechal jedinou příležitost, dokonce si na ni našel čas i při vymetání kominů vysoko na střeších domů – zpíval jako velký ctitel Matky Boží mariánské písně a vyzýval děti z ulice pod sebou, aby se k němu připojily.

Vstoupil do noviciátu redemptoristů v nizozemském Wittenu, aby v jejich řadách mohl účinněji hlásat Krista, avšak bratrova smrt roku 1845 mu plány na obléknutí řeholního hábitu zkřížila. Petr se totiž cítil povinen postarat se o jeho jedináct dětí už jen proto, že sám měl nepříliš vábnou vzpomínku na vyrůstání u cizích lidí. Vrátil se tudíž do Bad Neuenahr-Ahrweile. Nezůstal jen u kominů, ale byl

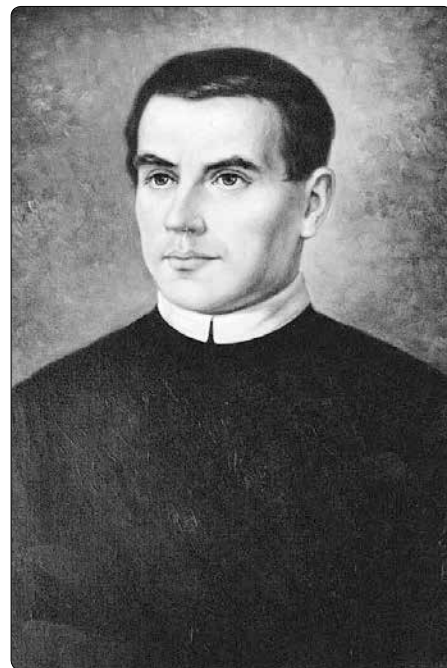
též aktivním členem Bratrstva sv. Aloise z Gonzagy, jehož choval ve velké úctě, dokonce zde toto bratrstvo i vedl. Tato epizoda ovšem neměla dlouhého trvání, poněvadž bratrstvo se prakticky rozpadlo. Petr byl totiž tvrdý a náročný nejen na sebe, ale i na ostatní členy bratrstva, což se nesetkávalo s pochopením. Dost možná ve svém nadšení někdy i pochybil, to se však již nedozvíme.

Protože nehodlal ze svých nároků slevit, vyřešil to po svém: ve Weitersburgu vystavěl menší domek, nazval jej klášterem zasvěceným Nejsvětější Matce a měl jeho dveře otevřené pro každého, kdo by chtěl tak jako on vést tvrdý řeholní život. Jeho plán spočíval v založení řeholního mužského institutu s charitativním posláním, jenž by se věnoval především ošetřování chudobných.

Než k tomu mohl přikročit, vypravil se na základě doporučení z trevírského biskupství (přesněji řečeno na doporučení P. Antonia Liehse, biskupova sekretáře a Petrova duchovního vůdce) na zkušenou. P. Liehs po něm chtěl, aby se uchýlil do některého z klášterů kongregace alexiánů (řeholní společenství zabývající



Blahoslavený Petr Friedhofen



Blahoslavený Petr Friedhofen

ci se od 14. století špitálnictvím), pobýval v něm rok a získal zkušenosti stran toho, co obnáší nemocniční řehole. Pokud někdo z kurie tajně doufal, že Petr v některém z těch klášterů zakotví a splní si svou touhu po zasvěceném životě prosyceném milosrdenstvím prokazovaným bližním tam, zažil zklamání. Ne tak P. Liehs či biskup Wilhelm Arnoldi, je muž se Petrova myšlenka založení samaritánského institutu líbila, jenom chtěl, aby nejprve pro tak náročný podnik získal cenné zkušenosti.

Petr se spojil také se zakladatelkou Společnosti chudých služebnic Krista Kateřinou Kasperovou, sídlící v Dermbachu. Tato žena se krátce předtím rozhodla k podobnému kroku. Možná to byla poslední kapka, možná spíše i vzpruha, která ho utvrdila v jeho rozhodnutí, občas v poslední době kolísajícím.

Uvést je do života nicméně Petrovi ještě nějakou dobu trvalo. S přítelem Karlem Marchandem jel do Cách k alexiánům na praxi týkající se speciální péče o duševně nemocné. „Především jsem si všiml uspořádání v nemocnici,“ bilancoval později Petr, „jak se stelou lůžka, jak se pečuje o nemocné, když se nemoc zhoršuje nebo zlepšuje, jak poznat znamení, že přichází uzdravení nebo smrt. Zapsal jsem si, jak pečlivě je třeba dbát na to, aby nemocný v době rekonvalescence jedl a pil, jak nemocní umírají a jak se o ně během umí-

*rání pečuje... Naučil jsem se pečovat o raněné, různě upravovat obvazy a převazovat rány. Pomáhal jsem vracet vykloubená ramena, rovnat zlomené ruce a nohy, připravovat koupele atd.“*

Po této praxi se s přítelem odebral do zmíněného domku, aby v něm začali vést řeholní život spojený s péčí o nemocné. Jenže domek nevyhovoval cíli kongregace – prostory pro pacienty neskýtaly adekvátní podmínky pro péči o ně, proto Petr s Karlem a s ještě s jedním mladým mužem odešli do Koblenze, kde i díky přičinění P. Filipa de Lorenziho našli vhodný objekt ke společnému bydlení. Tento farář mariánského kostela jim dokonce vymohl možnost pomáhat v místní nemocnici. Petr ale tuto praxi utnul v samém zárodku, když vyzoroval, že by tento způsob péče kolidoval s myšlenkou komunitního života.

Otevřeli tedy vlastní nemocnici a útlek pro psychicky nemocné a svorně se o ně starali. Položili tak základ Kongregace milosrdných bratří Matky Boží Pomocnice. Zkráceně se jim říká Milosrdní bratři z Trevíru, protože v tomto biskupském městě zřídil Petr sídlo nové kongregace. Dalším městem, kde se usídlili totožným ideálem naladění mladí muži, byl Lucemburk. Jeho členové nepřijímají kněžské svěcení a jejich poslání tkví v ošetřování chudých mužů, kteří si nemohou dovolit za léčení platit. Diecézní schválení kongregace obdržel Petr 28. února 1852, papežské jeden z jeho nástupců v čele kongregace v roce 1905. „Svědčím podle jeho žádosti, že jeho mi známý plán schvaluji a potvrzuji a přeji mu skrze předání svého biskupského požehnání nebeskou milost k jeho uskutečnění, aby toto svaté dílo bylo založeno ke slávě Boží a ke spáse duší,“ stálo v dobrozdání biskupa Arnoldiho. S 25. březnem 1851 je spjato obléknutí prvních hábitů Petrem Friedhofenem a dvěma druhy a se 14. březnem 1852 složení prvních řeholních slibů. „*Jak hodně a často jsem se bál, když jsem musel snášet tolik protivenství a skoro všichni mě opustili. Jak často jsem se rozplakal! A přeje mi můj Bůh a má nejdražší Paní pomohli, vítězství se přiklonilo na mou stranu,*“ prohlásil Petr, když hodnotil tyto první a zásadní úspěchy svého díla.

Petr Friedhofen se nikdy netěšil dobrému zdraví – patrně šlo o neblahé dě-

## Členství v zednářských lóžích je pro katolíky nadále zakázáno

Katolíci mají i nadále zakázáno vstupovat do svobodného zednářství, opětovně potvrdilo Dikasterium pro nauku víry v odpovědi z 13. listopadu 2023, podepsané prefektem Victorem Fernandézem a schválené papežem Františkem. Dikasterium reagovalo na žádost Mons. Julita Cortese, biskupa filipínského Dumanguete. Cortes „poté, co se znepokojením vysvětlil situaci ve své diecézi v důsledku neustálého nárůstu počtu členů svobodného zednářství, požádal o návrhy, jak se s touto skutečností adekvátně vypořádat z pastoračního hlediska, a to i s ohledem na doktrinální důsledky“.

V reakci na tuto otázku se dikasterium rozhodlo reagovat také zapojením filipínské biskupské konference a „upozornilo ji, že bude nutné zavést koordinovanou strategii mezi jednotlivými biskupy, která bude zahrnovat dva přístupy“.

První se týká naukové roviny: dikasterium opakuje, že „aktivní členství věřících v zednářství je zakázáno z důvodu neslučitelnosti katolické nauky a zednářství“ (srov. prohlášení Kongregace pro nauku víry z roku 1983 a tytéž směrnice vydané biskupskou konferencí v roce 2003).

Vatikánská nota proto upřesňuje, že „ti, kdo jsou formálně a vědomě

členy zednářských lóží a přijali zednářské zásady, spadají pod ustanovení výše zmíněné deklarace. Tato opatření se vztahují také na všechny kleriky zapsané do zednářských řad“.

Druhý přístup se týká pastoračního plánu: dikasterium navrhuje filipínským biskupům, aby „ve všech farnostech provedli lidovou katechezi o důvodech neslučitelnosti katolické víry a zednářství“. Nakonec jsou filipínští biskupové vyzváni, aby zvážili, zda mají na toto téma vydat veřejné prohlášení.

Prohlášení z listopadu 1983 bylo zveřejněno v předvečer vstupu v platnost nového Kodexu kanonického práva. Ten nahradil kodex z roku 1917 a mezi novými prvky, které byly zaznamenány, byla absence výslovného odsouzení svobodného zednářství a exkomunikace pro jeho členy, která byla přítomna ve starém textu. Deklarace, kterou podepsali tehdejší kardinál Joseph Ratzinger a sekretář kongregace Jérôme Hamer a kterou schválil Jan Pavel II., opakovala, že katolíci spojení se zednářskými lóžemi jsou „ve stavu těžkého hříchu“.

Zdroj: [www.vaticannews.va/cs.html](http://www.vaticannews.va/cs.html)

(Redakčně upraveno)

dictví po předčasně zemřelých rodičích. Ani on nežil příliš dlouho. Zachvátila ho tuberkulóza plic, která mu znemožnila aktivní službu mezi nemocnými. Kongregaci, v jejímž čele stál, tak byl v posledních zhruba třech letech nucen vést z nemocničního lůžka v řeholním domě v Koblenzi. V pouhých 41 letech stanul před trůnem spravedlivého a milosrdného Soudce, jenž ho 21. prosince 1860 k sobě povolal.

Město Koblenz vypravilo zemřelému samaritánovi velkolepý pohřeb. Další velká slavnost se tam odehrála 23. června 1985, kdy Petra Friedhofena Jan Pa-

vel II. zapsal do seznamu blahoslavených. „*Jako milosrdný bratr se skláněl v Ježíšově lásce k těm, kdo trpěli bídou, kdo potřebovali jeho pomoc. Jeho péče se netýkala jenom fyzických neduhů, pomáhal celému člověku, obzvláště v jeho duchovní bídě. Rovněž naše doba potřebuje takovéto vzory a takovéto lidi, kteří se tímto způsobem ujímají potřeb a nedostatků druhých a kteří jim ukazují cestu k tomu, který nesl všechna naše trápení a svou smrtí a zmrtvýchvstáním je vykoupil,*“ pronesl ve svém projevu při té příležitosti polský papež. Petrovy ostatky byly 27. července 1928 přeneseny do mateřského domu kongregace v Trevíru.

## Vykoupení těla

### I. VYKOUPENÍ OBNOVUJE CELÉHO ČLOVĚKA

*Oslavujte Boha svým tělem. (1 Kor 6,20)*

#### Po prvotním hříchu: naděje na Vykupitele

Vykoupení bylo padlým lidem příslibem v ráji. Bylo oznámeno Božím lidu, s nímž Hospodin uzavřel smlouvu na Sinaji, ohlašovali je opět proroci. V temnotách dějin Izraele stále svítilo neuhasitelné světlo naděje: Přijde Mesiáš a vykoupi nás.

Vykoupení je dílo Boží; vykoupení je dílo nevýslovné Boží lásky k lidem. Znamením této lásky je Kříž. Je to Boží světlo v temnotách světa. Svítí těm, kteří jsou v temnotě a sedí ve stínu smrti. (srov. Lk 1,79)

Vykoupení se stalo a stále se děje jako něco v samé podstatě člověka. Ano, výsledkem vykoupení člověka je nový člověk. Ježíš Kristus je – jako člověk – nejdokonalší Boží dílo, je to taková podstata člověka, jakou si Bůh původně představoval.

#### Obraz Boží – lidským hříchem zničený, vykoupením obnovený

Hříšný člověk je nekonečně vzdálen od svého původního obrazu: je utopen ve zlu.

Vykoupení přivádí člověka ke světlu; je ponořen do Božího života; Trojjediný Bůh si v něm zřizuje příbytek, přebývá v něm Bůh, který je láska a svatost. Člověk vnitřně osvobozený od zla přijímá Ducha

Svatého a stává se Božím dítětem. Vzniká v něm nový Boží svět. *Když se někdo stal křesťanem, je to nové stvoření. To staré pomínulo, nové nastoupilo. (2 Kor 5,17) Vždyť v něm si nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění v lásce; ze svého svobodného rozhodnutí nás předurčil, abychom byli přijati za jeho děti skrze Ježíše Krista. To proto, aby se vzdávala chvála jeho vznešené dobrotivosti. (Ef 1,4–6)*

Vykoupení chce obsáhnout celého člověka. Přetváří celou lidskou přirozenost, mění celý lidský život. Postihuje rozum, srdce, svědomí, svobodu, duši i tělo, myšlenky, slova a skutky. Vykoupení musí prostoupit veškerou lidskou skutečnost. Celý člověk se obnovuje, posvěcuje, stává se Božím majetkem. Jen tak může povstát nový život.

### II. NEVYKOUPENÁ SEXUALITA VEDE KE SMRTI

*Snahy lidí tělesných vedou ke smrti, snahy lidí duchovních k životu a k pokoji. Proto snahy lidí tělesných stojí v nepřátelství s Bohem, neboť nejsou podřízeny Božímu zákonu. (Řím 8,6–7)*

Jestliže je člověk vykoupen celý, co to znamená ve vztahu k jeho tělu? Konstitutivním znakem lidského těla je pohlaví. *Stvořil je jako muže a ženu. (Gn 1,27)* To znamená, že pohlaví náleží k celistvosti lidského bytí a v této celistvosti vykoupeného člověka musí být i ono. To zname-

ná: vykoupením musí být tomu, co je pohlavní, vrácena ta důstojnost, jakou měl Tvůrce původně na mysli. Pohlavnost musí být opět podřízena, a to ve smyslu božských ustanovení.

Hříchem byla v člověku zničena až do hloubky rovnováha mezi tělem a duší. Rozum je nyní otevřen pro blud, srdce pro nenávisť, vůle tihne ke zlému, svědomí ztrácí jasné vidění. V těle je pohlaví ovládnáno žádostivostí, takže jí nic není svaté. Lidská osoba se stává prostředkem k určitému cíli: k uspokojování neuhasitelné touhy po rozkoši. Výstižně říká koncil: „Nevyrovnanosti, jimiž trpí dnešní svět, souvisejí s hlubší nevyrovnaností, jež tkví v srdci člověka.“ (*Gaudium et spes* 10)

#### Povstání proti pohlavní mravnosti

Tomu odpovídá povstání v oblasti pohlaví, je to povstání proti důstojnosti lidské osoby, povstání proti rodině, povstání proti životu. Tento boj je veden především proti čistotě mladistvých, proti manželské věrnosti, proti cudnosti v manželství, proti ochotě přijmout dítě a proti nenarozenému životu.

Toto povstání napadá v církvi celibát a sliby panenství. S nezřízenou pohlavní žádostivostí rostou požadavky naprosté nezávanosti. Označuje se to dokonce za pokrok. Vznikají postoje požadující jen a jen rozkoš. Hřích se oslavuje jako „osvobození“. Činí se posměšky na adresu nevinnosti, čistoty, studu, tedy všech hodnot, jimiž lze bránit pohlaví před zneuctěním a chránit důstojnost lidské osoby.

Vynalézají se četné prostředky, jak vybičovat sexuální žádostivost. Velkou roli zde hrají film, tisk a různé teorie a ideologie. Obchod s pornografií kvete; dokonce se lidé nestydí označovat to za umění. Obrazy nestydatě oděných žen se používají jako prostředky pro reklamu a zvýšení prodeje a zisku. Tam, kde je větší bohatství a vyšší životní standard, je tato sexuální spoušť o to větší.

#### Materialistické myšlení

Jestliže sexuální výchova neuzná žádné morální normy a je stavěna lidem před oči bez vztahu k duchovnímu a onomu světu, pak se může stát pouze výzvou k nezodpovědnému sexuálnímu vykolejení. Mladí lidé jsou tímto způsobem svrženi do

### Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

#### Evangelium: Jan 1,6–8.19–28

Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, jen měl svědčit o tom světle. Toto je Janovo svědectví, když k němu židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: „Kdo jsi?“ Vyznal to a nezapřel. Vyznal: „Já nejsem Mesiáš.“ Zeptali se ho: „Co tedy jsi? Eliáš?“ Řekl: „Nejsem.“ „Jsi ten Prorok?“ Odpověděl: „Ne.“ Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme

dát odpověď těm, kdo nás poslali. Co říkáš sám o sobě?“ Řekl: „Já jsem hlas volajícího na poušti: »Vyrovnajte cestu Pánu«, jak řekl prorok Izaiáš.“ Někteří z poslů byli farizeové. Ti se ho zeptali: „Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš, ani Eliáš, ani ten Prorok?“ Jan jim řekl: „Já křtím vodou. Mezi vámi stojí ten, koho vy neznáte; ten, který má přijít po mně; jemu nejsem hoden rozvázat řemínek u opánek.“ To se stalo v Betánii na druhé straně Jordánu, kde Jan křtil.

propasti nemravnosti. Nestávají se tisíce a tisíce mladých, především nezletilých dívek, obětí takového smýšlení? Nejdříve jsou vedeny k sexuální zkušenosti a pak nuceny k potratu.

V takové mládeži jsou rozbity veškeré ideály, morální odolnost je ztracena a mladí lidé se dostávají do vleku, neschopní uvědoměle plnit životní úkoly.

### Nevykoupené lůno ženy se stává popravištěm

Nenarození umírají mlčky, nemají žádné hřbitovy a žádné pomníky. Nevykoupené lůno ženy se stává popravištěm. A to se označuje dokonce za oficiální právo. Pro některé instituce je tato krvavá práce hlavním zdrojem jejich příjmů.

Boží přikázání jsou určena, aby sloužila člověku, nikdy nejsou obrácena proti němu. To, co je obráceno proti vůli Boží, obrátí se i proti lidem.

Z dějin je nám známo, že pohlavní nezřízenost zničila celé civilizace. Ohrožuje spolu s drogami, alkoholem a násilnou činností moderní civilizaci. Všichni, kteří nějakým způsobem požadují amorálnost, jsou spiklenci proti lidstvu. Je to v nejvlastnějším slova smyslu válka proti samotnému životu.

### III. CÍRKEV NEMŮŽE ZMĚNIT EVANGELIUM

*Dejte si pozor, aby vás nikdo nesváděl falešnými naukami.* (srov. Mt 24,4)

#### Požitkářská mentalita i v církvi

Bohužel je možno pozorovat tuto tendenci k mentalitě pozitku i v dnešní církvi. Víme, kolik kritiky na adresu encykliky *Humanae vitae* se sneslo z učitelských stolic a sdělovacích prostředků především v bohatých zemích. O nic lépe se nevedlo dokumentu kongregace pro nauku víry *Persona humana*. I v katolické církvi se našel profesor, který pod vlivem idejí současného ducha doby požadoval, aby se sexuální žádostivosti otevřely dveře dokořán.

#### Církev není pánem, nýbrž služebníkem Božího slova

Vedení církve není pánem nad Božím slovem, nýbrž jeho služebníkem. Proto nemůže základní zásady Zjevení měnit podle chuti světa nebo podle požadavků

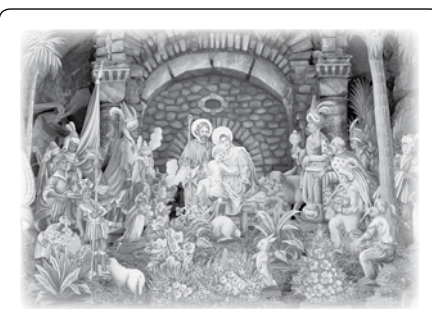
těch, kteří sami sebe pokládají za pána Božího slova. Problémy žen se nevyřeší tím, že se žena stane pouhým nástrojem rozkoše, je ponížena na úroveň věci, ani tím, že se sexu připiše ta nejvyšší hodnota, které je třeba obětovat všechno, dokonce i lidský život. Ať už se jakkoliv rozšíří taková praxe nevykoupeného světa, nemůže se stát nikdy principem vykoupeného člověka. To by byla teologie, která není ve službách vykoupení, nýbrž anti-vykoupení. Taková teologie vede do záhuby.

Apoštol Pavel píše Efezanům: *Takhle jste se tomu o Kristu přece neučili. Vy jste přece o něm slyšeli a jako křesťané jste byli poučeni podle pravdy, která je v Ježíšovi, že máte odložit starého člověka s dřívějšími způsoby života, který je chtivý rozkoší a že ne se do zkázy. Stále si obnovujte mysl po její duchovní stránce a oblečte člověka nového, který je stvořen podle Božího vzoru jako skutečně spravedlivý a svatý.* (Ef 4,20–24)

#### Odpor proti Kristu a proti církvi

Když přišel Vykupitel na svět, narazil na odpor. Tento odpor šel až do krajnosti a přivedl našeho Spasitele na kříž. Proto se nesmíme divit, že i církev naráží na odpor, když přináší lidem Boží poselství a poukazuje na Boží požadavky, které chrání důstojnost lidského života. Hříšný svět se vždycky staví proti, protože jinak by musel zpřetrhat pouta hříchů, která jsou jak zotročující, tak smrtící.

*Slyšeli jste, že bylo řečeno: nezcižolžíš. Ale já vám říkám: Každý, kdo se dívá na že-*



#### PUZZLE BETLÉMA, 20 – 2 028 dílků

Cena 180–500 Kč

#### Objednávky:

Římskokatolická farnost Třebíč-město,  
Martinské nám. 20, 674 01 Třebíč  
tel. 728 133 220

[trebicmartin@volny.cz](mailto:trebicmartin@volny.cz)

Více na [www.trebicmartin.cz](http://www.trebicmartin.cz).

*nu se žádostivosti, již s ní zcižolžil ve svém srdci.* (Mt 5,27–28)

Apoštol Pavel píše Koloským, když poznali vykoupení a začali věřit v lásku (srov. 1 Jan 4,16): *Odložili jste starého člověka s jeho skutky a stali jste se novými lidmi, obnovenými podle obrazu Stvořitele.* (Kol 3,9–10)

Pouze vykoupený člověk je novým člověkem. Člověk minulých časů stejně jako dnešní zůstává starým člověkem, když nebyl vykoupen a vyveden z temnoty na světlo (srov. Kol 1,13). Na tom nic nezmění ani pokrok vědy, ani moc techniky.

### IV. LIDÉ ŽIJÍCÍ V PANENSTVÍ JSOU ZVLÁŠTNÍM ZNAMENÍM PRO VYKOUPENÍ TĚLA

*Kdysi jste byli ve tmě, nyní jste se stali světlem v Pánu. Žijte jako děti světla.* (Ef 5,8)

Vykoupení je Boží lék pro svět, ono je pravda, svatost, je nový život. Církev musí tento lék předávat. Od toho se nesmí nechat odvést. Pravdu není možno zamlčet. Maják nesmí zhasnout. Vykoupení stále vydává svědky. I dnes jsou jeho ovocem. *Světlo svítí ve tmách.*

#### Panenství je směřovkou k budoucnosti v nebi

Plodnost vykoupení ukazují mezi mnoha svatými a spravedlivými zvláště ti muži a ženy, kteří si v průběhu celých církevních dějin zvolili celibát nebo slib panenství. Jsou zvláštním znamením pro vykoupení pohlavnosti. Panenský Bůh a člověk chtěl, aby jeho církev, pokud se nachází jako poutnice na cestě k velikonoční budoucnosti, měla s sebou viditelné svědky této budoucnosti a eschatologické naděje. Při zmrtvýchvstání bude vykoupení lidského těla dokonáno a uzavřeno. V oslaveném těle již nebude mít pohlaví tento svůj pozemský význam. Ježíš řekl saduceům, kteří tvrdili, že není zmrtvýchvstání: *Mýlíte se, neznáte ani Písmo, ani Boží moc. Po zmrtvýchvstání se lidé nebudou ani ženit, ani vdávat, ale budou jako andělé Boží v nebi.* (Mt 22,29–30)

O této budoucnosti vydávají již dnes v církvi svědectví panenské duše. Následující nabídku Ducha Svatého. Posilněné Boží silou, necítí se ani zkrácené, ani ochuzené. Naopak. Jsou dokladem zvláštní plodnosti vykoupení, naplněné velkou láskou,

kteřá je osvobozuje k ještě větší velkorysosti vůči Bohu i vůči bližním. Tito muži a ženy jsou panenskou tváří církve. Následují panenského Ježíše a jeho panenskou Matku. Jejich tělesná neporušenost vyjadřuje bohatství panenské duše a neodvolatelnou příslušnost k Bohu. Mnoho svatých panen bránilo své panenství za cenu mučednictví. Jsou takové i v Chorvatsku v minulosti i v přítomnosti.

„Tito muži a ženy jsou pro mladé lidi i pro manžele příkladem pozvání k životu, který doporučují apoštolové, otcové, církevní učitelé a pastýři. Je to **Boží dar, který církev přijala od svého Pána** a který z jeho milosti stále uchovává.“ (*Lumen gentium* 43) K tomuto povolání nám náš Spasitel řekl: *Ne všichni rozumějí tomu slovu, nýbrž jen ti, jimž je to dáno. Kdo může rozumět, rozuměj.* (Mt 19,11–12)

#### **Pěstovat panenství**

*Kdo mě miluje, bude mé slovo zachovávat.* (Jan 14,23)

Církev musí mít vždy odvahu a s rozhodností hlásat lidem Boží pohled na člověka a na jeho lidský život. I tehdy, když je označována za zpátečnickou a konzervativní; i tehdy, když se jí dostává obvinění, že je proti člověku, proti jeho štěstí a pokroku. Vždyť již náš Pán byl označen za svědce a nepřítele národa. Apoštolům se nevedlo jinak. Když je řeč o čistotě nebo o vykoupené pohlavnosti, někteří lidé zavírají uši, aby nemuseli slyšet tato „tvrdá slova“. To zažil apoštol Pavel, vězeň evangelia: *Když přišla řeč na spravedlnost, zdrženlivost a budoucí soud, dostal Felix strach a řekl: „Pro tentokrát odejdi. Zavolám tě zase, až budu mít kdy.“* (Sk 24,25)

#### **Nečistota dělá slepým pro Boží skutečnost**

Svět a lid zaplavila záplava bahna. Sexuální bezuzdnost – nečistota – dělá ducha slepým pro Boží skutečnost a zabíjí svědomí. Nesmíme se těmto špatným skutečnostem poddávat. Byla by to zrada na Bohu i na lidech. Musíme mít odvahu mluvit o čistotě, i když dnes je tato slova sotva slyšet. Lidé, kteří žijí čistě, znají radost, kterou čistota přináší, a mluví o tom bez ostychu. Mladí lidé pochopí, že nebudou mít podíl na vykoupení, jestliže se nerozhodnou pro čistý život. Budou

se moci přesvědčit, že jenom čisté srdce se otevírá Spasiteli, jak sám řekl: *Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.* (Mt 5,8)

#### **V. VYUČOVÁNÍ NÁBOŽENSTVÍ, KÁZÁNÍ A PASTORACE VE ZPOVĚDNICI MUSEJÍ DÁLE HLÁSAT**

Toto všechno patří do katecheze, ale také do kázání a zvláště do zповědnicе. Opomenutí na tomto úseku znamená obracet se ke zlému a k hříšnosti. Protože špatné myšlenky jsou těžkým proviněním proti vykoupení. Svůdkyním a svědkům řekne Vykupitel lidského pokolení: *Mylíte se!* Jestliže svedené svědomí je příčinou častého svatého přijímání, pak toto přijímání neznamena učast na vykoupení. Lék pro mrtvé již nemá význam.

Jenom dobrou svatou zповědí dosáhne hříšný člověk vykoupení. Náprava, lítost, pevné předsevzetí jsou složkami obrácení; bez takového smýšlení není odpuštění.

Nejsvětější Eucharistie je pokrmem čisté duše! Je posilou pro čistý život.

Modlitba, svátosti, rozjímání o Božím slovu, vyhýbání se blízké příležitosti k hříchu, to jsou všechno podmínky pro to, aby slabý člověk mohl prožít krásu vykoupení. Duch se musí živit pravdou a posilovat milostí, pak bude i tělo vykoupeno ke svobodě, jaké se těší Boží děti.

Těmito úvahami není zdaleka vyčerpáno toto téma, ale poukazují na to nejpodstatnější. Zvláště doporučuji pro přípravu mladých lidí k manželství studium apoštolského listu o manželském životě *Familiaris consortio* (1981) Jana Pavla II.

#### **Maria – odraz Kristova světla**

Obraťme svou pozornost k panenskému Vykupiteli. On je Světlo. A jeho panenská Matka svým neporušeným panenstvím je dokonalým odrazem světla svého Syna. Následuje ji velký počet čistých a nevinných dívek, důstojných otců a zbožných matek a osob, které svůj život zasvětily Bohu v panenství celibátem nebo řeholními sliby. Zvláště je třeba se zmínit o mučednicích panenství!

To jsou ideály, které zahánějí blud temnosti a osvěcují svědomí. Mějme odvahu s rozhodností skutečně svobodných lidí budovat lepší svět čistoty a nevinnosti! Je to Boží příkaz! Bude to ovoce vykoupe-

ni. *Proto jděte ke všem národům, udělejte z nich mé učedníky a naučte je všemu, co jsem vám přikázal.* (Mt 28,19–20)

#### **Pokyny apoštolů**

*Jako jsi mě poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa.* (Jan 17,18)

Apoštolové následovali Ježíšovu výzvu. Dejme jim na konci naší úvahy slovo.

Svatý apoštol Petr píše věřícím, kteří byli rozptýleni v Pontu, Galacii, Kapadocii, v asijských provinciích a v Bithunii: *Ozbrojte se i vy takovým smýšlením: neřídte se po zbývající část života pozemskými žádostmi, ale vůli Boží. Dost dlouho jste v minulosti plnili vůli pohanů a žili prostopázně, dychtili jste po špatnostech, opijeli se a oddávali se nedovolenému uctívání model. Teď se tomu pohané nemohou vynadivit, že už s nimi nehýříte a nevrháte se do stejného bahna jako oni. Proto vám nemohou přijít na jméno. Ale budou muset skládat účty tomu, který je připraven soudit živé i mrtvé.* (1 Petr 4,1–5)

*Jste-li poslušné děti, nepřizpůsobujte se špatným vášním z minulého života, kdy jste ještě neměli poznání. Ale v celém svém chování buďte svatí, jako je svatý ten, který vás povolal.* (1 Petr 1,14–15)

*Manželství ať je u všech v úctě a manželské lože neposkvrněné, neboť Bůh bude soudit smilníky a cizoložníky.* (Žid 13,4)

*Neboť to je vůle Boží: vaše posvěcení. Zdržujte se smilství, naučte se každý držet své tělo ve svaté kázni a počestnosti, protože Pán to všechno přísně trestá. Bůh nás přece nepovolal k nečistotě, ale k posvěcení. Když tím příkazem někdo pohrdá, nepohrdá člověkem, ale Bohem, který vám dává svého Svatého Ducha.* (1 Sol 4,3,7–8)

#### **Bud'te chrámem Ducha Svatého**

Tělo není pro smilnění, je pro Pána a Pán pro tělo: nebo nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha Svatého, který ve vás bydlí a kterého vám Bůh dal, a že proto už nepatříte sami sobě? Byli jste přece vykoupeni, a to za vysokou cenu.

Toto Boží slovo platí pro všechny časy – i pro naše dny. Vykoupení je nové tělo, nový svět: svět Boží!

Oslavujte Boha ve svém těle!

*Zdroj: Archiv Světla*

# Pán vyslyšel naše modlitby

## Svědectví společenství Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Ježíšova z Českého Těšína

*„Jak velmi je v církvi potřebný zástup srdcí bdících na modlitbách, díky kterým láska Božského Srdce nezůstane osamocená a neopětovaná.“ (sv. Jan Pavel II.)*

V roce 1999 byla ve farnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Českém Těšíně založena Čestná stráž Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Je to modlitební společenství uctívající Božské Srdce Ježíšovo, které vzniklo 13. března 1863 v klášteře sester Navštívení Panny Marie (Wizytek) v Bourg ve Francii na základě zjevení sestře Marii od Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Základy pobožnosti spočívají ve zjeveních svaté Markétě Marii Alacoque. Generální ředitelství Arcibratrstva Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše sídlí blízko Paříže v klášteře Paray-le Monial. Členové Čestné stráže svými životy a osobními modlitbami vynahrazují za urážky a hříchy, které zraňují Božské Srdce.

Naši členové v Českém Těšíně ve svých každodenních modlitbách k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu prosili a stále prosí o rozšíření tohoto společenství v naší zemi. Pro povzbuzení věřících jsme začali zveřejňovat články o formaci členů Čestné stráže v týdeníku Matice cyrilometodějské - ve Světle. Poté se mimo naši farnost přihlásilo ke členství sedm lidí z různých míst naší země.

Dne 15. září letošního roku bylo v klášteře sester svaté Alžběty (alžbětinek) v Jablunkově založeno nové společenství

Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše složené z 27 osob. Členy se stalo 10 sester alžbětinek a 17 osob, kterým sestry poskytují zdravotní a ošetrovatelskou péči. Každodenní mše svatá a adorace Nejsvětější svátosti oltární jsou součástí jejich života. Myšlenka sestry Jadwigy od Svatého Josefa Ochránce, nabídnout Nejsvětějšímu Srdci Pána Ježíše něco víc, padla



na úrodnou půdu a představená kláštera, sestra Maria Imelda, po hluboké analýze a modlitbách souhlasila se založením společenství Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše a ona sama se stala jeho členkou. Sestra Jadwiga od svatého Josefa Ochránce se stala zelatorkou (tzn. vedoucí) a spolu se sestrou Magdalenou od Milosrdné Tváře Boha Otce se ujaly vedení společenství. Paní Maria Krzyżowska byla pověřena koordinací mezi sestrami a osobami, které jsou v jejich péči.

Členové byli přijati při slavnostní mši svaté v kapli sester alžbětinek v Jablunkově dne 15. září 2023. Akt přijetí provedl otec Henry Dąbek OFM, který v homilii velmi krásným způsobem představil historii vzniku Čestné stráže a seznámil účastníky s povinnostmi členů. Slavnostního ceremoniálu přijetí se zúčastnila předchozí zelatorka Čestné stráže z Českého Těšína Kristina Roszaková, která poskytovala rady při přípravách předcházejících založení tohoto společenství v daném klášteře. Jména členů byla zapsána na „Hodinách Milosrdenství“ v kostele sester sv. Alžběty (alžbětinek) v Jablunkově a dále do knihy Arcibratrstva SH NSPJ v Krakově, kde sídlí ředitelství Arcibratrstva, a v klášteře sester Navštívení v Paray-le-Monial ve Francii. Na všech těchto místech se neustále modlí za živé i zesnulé členy Čestné stráže a jejich rodiny.

Čestná stráž Nejsvětějšího Srdce Ježíšova z Českého Těšína považuje tuto událost za vyslyšení mnohaletých modliteb k Pánu. Děkujeme a slibujeme Srdci Božímu, že budeme pokračovat v modlitbě a obětování, abychom získali co nejvíce srdcí, která uctívají a milují toto Srdce, abychom tak budovali civilizaci lásky v současném světě.

Kéž Ježíš stále žije v našich srdcích!

*Kristina Roszaková  
(Překlad z polštiny Jana Machandrová)*



## Nakonec jsme to my, kdo jsme obdarováni!

*Rodina Hildegardy a Josefa Tischlera z Tyrolska i se čtyřmi dcerami a osmi vnoučaty se už častěji ocitla v situacích, kdy stáli na pokraji vlastních sil a prostředků. Byla to láska, která jim tehdy dodávala odvahu dělat rozhodnutí a překonávat těžkosti; nejen vzájemná láska a láska k Bohu, ale i láska k svatému Josefovi, jednomu z nejmocnějších světců církve.*

„Jsme úplně normální rodina se svými starostmi, potřebami, obavami i problémy. Proto jsme už před více než třiceti lety hledali »nebeskou« pomoc a obrátili jsme se s našimi úmysly k mému křesťnému patronu a oblíbenému světci – k svatému Josefovi. On je pro nás prostě tak dokonale vhodným světce, protože poznal



*Hildegarda a Josef se svými dcerami*

život a těžkosti v rodině a pro mě osobně je tak velkým vzorem jako nikdo jiný. Když nám v roce 2008 svěřili hospodářství rodiny mého tchána, prosili jsme svatého Josefa, ať on vede naše kroky, aby se nám podařilo všechno náležitě spravovat a udržovat. Od samotného začátku to totiž přesahovalo naše síly. A on nám vždy pomohl!

Moje manželka Hildegarda mi chtěla na mé 60. narozeniny udělat radost, a tak mi darovala sochu svatého Josefa, vysokou 90 cm. Byl jsem velmi šťastný, neboť se ve mně okamžitě probudilo tajné přání, které jsem nikdy předtím nikomu neřekl. Toužil jsem postavit svatému Josefovi malou kapličku; z vděčnosti za všechnu jeho pomoc. K mému údivu byla celá rodina touto myšlenkou nadšená, a tak jsme hned začali plánovat.

Protože mám velkou důvěru ve svatého Josefa, neměl jsem žádné obavy, že by nám nepomohl získat potřebné prostředky na tento projekt. Nejdříve jsem o tom promluvil se starostou a místním

knězem. Oba měli z mého plánu velkou radost a hned mi vyšli vstříc. V srpnu 2021 jsme mohli začít se stavbou. Mnoho práce odvedli i moji zeťové, můj bratr, který je vyučeným stolařským mistrem a který daroval svatému Josefovi do kapličky vchodové dveře, jakož i mnozí jiní, kteří nás podporovali modlitbami, svou řemeslnou zručností a finančními dary. A to všechno až do takové míry, že jsme mohli dát zhotovit i ozdobné vitráže. Pomoc svatého Josefa jsme pociťovali během celé stavby.

Dostali jsme se až ke stavbě věže a chtěli jsme dát odlít zvon. Náklady jsme opět svěřili našemu světci, protože jsme zažili, jak při nás stál při každém kroku: když jsme potřebovali řemeslníka, nabídl se nám ten správný; když chyběly peníze, dostali jsme dar. A tak nás nebe nezklamalo ani se zvonem. Bylo to takto. Krátce předtím, než jsem se chystal zadat objednávku na odlití zvonu, úplně nečekaně mě navštívili starosta Christian Ritzer a míst-

ní kronikář Otto Hauser. Otto nám řekl, že když byl náhodou u starozitníka v Kufsteinu, ten mu ukázal jeden zvon a dodal: »Tento patří do Niederndorfu, protože pochází z jedné staré kapličky, kterou tam v 70. letech zbourali.« Takto jsme dostali ten vzácný kousek jako dar do kapličky svatého Josefa. Nemohli jsme tomu uvěřit! Dnes zvon zvoní třikrát denně na



*Na slavnostní požehnání kapličky 29. října 2022 přišlo asi 300 lidí*

modlitbu Anděl Páně a v pátek v 15 hodin nám připomíná hodinu smrti našeho Spasitele.

Takřka každý den se tu zastavují turisté, kteří jdou okolo, a jiní zase přicházejí ke svatému Josefovi záměrně, aby mu svěřili své úmysly. Mezi návštěvníky jsou mnozí, kteří mají problémy s církví a kteří se cítí být bez domova a nemilovaní, jako například jedna žena, jež sama jako dítě nikdy nezažila láskyplný vztah otce a dítěte a velmi tím trpěla. Slyšela nás mluvit o svatém Josefovi a od té doby často přichází do kapličky, protože, jak řekla: »Ted' vím, že i já mám otce.«

Naše dcera Michi, která je porodní asistentkou, nedávno svěřila Ježíšovu pěstounu ještě nenarozené dítě, které se podle ultrazvukového vyšetření mělo narodit těžce postižené. Společně s jeho matkou prosila svatého Josefa o uzdravení. A opravdu, při dalším vyšetření se na obrazovce objevilo úplně zdravé děťátko!

Stále se mi to jeví jako zázrak, že můj odvážný sen – vyjádřit vděčnost svatému Josefovi prostřednictvím kapličky – se stal skutečností. Zároveň můžeme být svědky toho, jak Ježíšův pěstoun pomáhá každému, kdo se mu svěří. A nakonec jsme to my, kdo jsme obdarováni!“

*Z Vítězstvo Srdca 152/2023  
přeložila a upravila -hd-*

## Zemřel František Xaver Halas

Dne 24. listopadu 2023 v ranních hodinách zemřel ve věku 86 let český diplomat, historik a překladatel František Xaver Halas.

František Xaver Halas, syn českého básníka Františka Halase, se narodil 18. října 1937 v Praze. Vystudoval obor historie na Filosofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze a v roce 1970 získal tamtéž doktorát z filosofie. V letech 1967–1990 působil v kabinetu pro dějiny Filosofické fakulty UJEP, dnes Masarykovy univerzity v Brně. V letech 1990–1999 působil jako velvyslanec Československa, později České republiky, při Svatém stolci a při Svrchovaném maltézském řádu a při Republice San Marino.

V roce 1993 získal vědeckou hodnost kandidát historických věd, i když veškeré náležitosti pro ni splnil již v roce 1977. Od roku 1999 přednášel na Cyrilometodějské teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci, na katedře církevních dějin a dějin církevního umění. V roce 2000 byl na této fakultě jmenován docentem teologie v rámci sloučení oborů církevní dějiny a teologie. V roce 2006 se stal profesorem církevních dějin a od roku 2010 byl emeritním profesorem.

Ve svých pracích se zaměřoval především na církevní dějiny, zejména české a novodobé, a dějiny diplomacie a mezinárodních vztahů. Je autorem knihy *Fenomén Vatikán*, která představuje nejucelenější českou monografii zabývající se podrobně Vatikánem a papežským



úřadem. V minulosti působil jako ředitel Diecézního teologického institutu královéhradecké diecéze.

Společně se svojí manželkou Dagmar vedl 30 let trvající překladatelské práce patnáctičlenného týmu biblistů a redaktorů *Jeruzalémské bible*.

*Podle www.cirkev.cz*

## Zemřel emeritní probošt R. D. Antonín Doležal

Dne 19. listopadu 2023 zemřel ve Staré Boleslavi 81. probošt Královské kolegiální kapituly sv. apoštolů Petra a Pavla na Vyšehradě.

R. D. Antonín Doležal se narodil 18. 6. 1936 v Praze. Vyučil se nástrojařem a až do nástupu základní vojenské služby v roce 1957 pracoval v dělnických profesích. Po návratu z výkonu základní vojenské služby byl přijat v roce 1959 ke studiu na CMBF v Litoměřicích a dne 27. června 1964 přijal kněžské svěcení.

Po vysvěcení působil v Křivoklátu, Zbečně, na Zbraslavi. V roce 1979 se stal vikářem II. městského vikariátu v Praze a posléze v roce 1981 administrátorem farního úřadu na Vyšehradě.



V témž roce ho jmenoval tehdejší arcibiskup kardinál Tomášek sídelním kanovníkem Královské kolegiální kapituly sv. Petra a Pavla na Vyšehradě. Od roku 1982 do roku 1986 působil jako rektor kněžského semináře v Litoměřicích. Má velkou zásluhu na rekonstrukci baziliky sv. Petra a Pavla na Vyšehradě, která probíhala od roku 1979 až do roku 1992. V roce 1992 byl zvolen proboštem vyšehradské kapituly. Jako farář a probošt kapituly na Vyšehradě sloužil až do roku 2011.

P. Antonín zemřel ve věku 87 let ve Staré Boleslavi 19. 11. 2023, zaopatřen svátostmi.

*Podle www.cirkev.cz*



## Heřman Josef (11)

„Hm, hm, hm!“ pokoušel se překvapený vrátný něco vysvětlit a nemohl ze sebe vypravit ani slovo.

„Proč pořádně nemluvíš?“ naléhal na něj biskup.

„Má jablko v puse! Moje jablko!“ vysvětloval chlapec.

„Běž pryč!“ poručil Rainald sluhovi a sotva zvládl zadržet smích. „Tak, co chceš? Co si to dovoluješ, jen tak, bez okolků se přiiřítit do mého domu, abys se mnou mluvil?“ hromoval arcibiskup. Ale hoch se na něj jen tázavě podíval svýma světlýma očima a řekl:

„Já, když mluvím s Pánem Bohem, tak k němu můžu, kdykoliv chci!“

„Ty máš ale proříznutou pus!“ bručel kancléř. „A co tedy chceš?“

„Jsem tu kvůli oslovi.“

„Kvůli oslovi?“

„Ano, vy musíte dnes v noci jet na oslovi, a ne na svém koni Hengstovi!“ řekl chlapec pevně.

„A proč musím?“ Arcibiskup tak vraštil čelo, až má na něm spoustu hrozivých vrásek.

„Protože to tak chce Bůh!“ odpověděl chlapec.

„Můžeš to dokázat?“

„Ano, můžu. Náš Pán přece také jel na oslu. Dokonce dvakrát, při útěku do Egypta a na Květnou neděli. Učitel z farní školy u Malého svatého Martina nám to říkal, maminka to taky říkala a navíc je to na dveřích u svatého Mergena.“

„No a?“ hromoval kancléř.

„No, a když náš Pán jel na oslovi, tak se nehodí pro biskupa, aby o Svaté noci jel na koni!“ skončil chlapec svou řeč s rozzářenými očima.

Bylo zvláštní, že kancléř, před kterým se všechno třásla, nemohl vydržet pohled tohoto dítěte. Dlouhými kroky začal rázovat sem tam po místnosti. To, co říkal ten chlapec, zasáhlo jeho srdce. Bylo to závažnější než to všechno, co říkal ceremoniář o místních zvyklostech. Náhle zůstal arcibiskup stát před chlapcem.

„Chceš ještě něco?“ zeptal se hoch, aby rychleji získal vládu nad situací.

„Chtěl bych se na něco zeptat,“ odpověděl Heřman.

„Tak se ptej!“

„Který papež je pravý, Alexandr, nebo Viktor?“

Znovu se musel kancléř vyhnout chlapcovu pohledu. Namáhavě odpověděl:

„Pravý papež je ten, který podporuje Svatou říši a císaře. A to je papež Viktor.“ Zvláštní bylo, že i když toto kancléř říkal již mnohokrát, nikdy to neřekl tak nejlépe, jako teď.

„Ale nemůžete to říct úplně jistě, vidíte, otče arcibiskupe!“ řekl chlapec neohroženě. „Slyším to na vašem hlase. Možná, že vinu má císař, že nechce uznat pravého papeže. Není to tak, pane arcibiskupe?“

„Ty jsi dítě a nemůžeš tomu rozumět!“ opáčil biskup s chvějícími se rty. „Tak co ještě chceš?“

„Paní Iburga říká, že prý nemáte svatá svěcení, pane arcibiskupe,“ pokračoval klidně Heřman. „A nevysvěcený biskup za moc nestojí.“

„Já jsem říšský kancléř!“ brání se pevně Rainald. Diví se sám sobě, že tohoto podivného tazatele nevyhodil ze svého domu. Ale pohled a slova toho chlapce jsou tak nutkavé, že mu chtě nechtě musí odpovídat.

## Plnomocné odpustky ve františkánských kostelích

Věřící budou moci získat plnomocné odpustky **od 8. prosince**, slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie, **do 2. února 2024**, svátku Uvedení Páně do chrámu, a to modlitbou před betlémem v kostelích spravovaných františkánským řádem po celém světě.

Letos na svátek svatého Františka se věřící sešli v bazilice svatého Františka v italském Assisi, aby uctili tohoto světce a oslavili jubileum 800 let od schválení Řehole svatého Františka (1223) a výročí jesliček v Grecciu. V rámci oslav požádala Konference františkánské rodiny papeže Františka o schválení plnomocných odpustků. V žádosti Svatému otci napsali: „Chceme podpořit duchovní obnovu a posílit život v milosti, a proto žádáme, aby od 8. prosince 2023, slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie, do 2. února 2024, svátku Uvedení Páně do chrámu, získali věřící za obvyklých podmínek pl-

nomocné odpustky za podmínky, že navštíví kostely spravované františkánským řádem po celém světě a zastaví se v modlitbě před betlémy, které jsou tam vystaveny.“

Apoštolská penitenciárie žádost uvítala a umožnila věřícím získat tento odpustek za obvyklých podmínek. Nemocní nebo ti, kteří se nemohou fyzicky účastnit, mohou odpustek získat tak, že obětují Pánu své modlitby, bolesti a utrpení svého života.

### Co je to plnomocný odpustek?

Plnomocný odpustek je milost udělená katolickou církví díky zásluhám Ježíše Krista, Panny Marie a všech svatých, která odstraňuje časný trest za hřích. Odpustek očišťuje člověka od všech časných trestů za hřích, vždy však musí být doprovázen úplným odpoutáním se od hříchu.

### Podmínky pro udělení odpustků:

1. Vyloučení veškeré náklonnosti k jakémukoliv hříchu, a to i všednímu.
2. Svátost smíření, svaté přijímání a modlitba na úmysl papeže. Ke svátosti smíření a přijetí Eucharistie mohou věřící přistoupit až 20 dní před nebo po vykonaném skutku pro získání plnomocných odpustků.

Je vhodné, aby se svaté přijímání a modlitba uskutečnily ve stejný den, kdy byl skutek vykonán. Jedna svátost smíření stačí k získání několika plnomocných odpustků. Pro každý plnomocný odpustek, který chce člověk získat, je však nutné samostatné přijetí Eucharistie a samostatná modlitba na úmysl Svatého otce.

Zdroj: CNA, TS ČBK  
(Redakčně upraveno)

„Co to je, být kancléř, oproti tomu – být kněz,“ odpovídá chlapec. „Vy jste si ce velkým světským pánem, ale jste bez moci v Boží říši. Nechte se vysvětlit na biskupa pravým papežem, pane kancléři!“

Dlouhou dobu arcibiskup stál beze slova a díval se na osamělé dítě, které k němu přišlo. Nakonec se tichým hlasem zeptal: „Jak se jmenuješ, chlapče?“

„Jmenuji se Heřman. Jsem syn obchodníka Kryštofa ze Štěpánské ulice.“

„Jste chudí, že?“ ptá se arcibiskup.

„Ano, jsme. Ale já jsem šťastný, protože chudoba je svatá.“

„Vždyť ty nemáš ani boty. Dám ti peníze, aby sis mohl nějaké koupit, vždyť dneska bude sněžit!“

„Nepotřebuji vaše peníze, pane kancléři. Ta, která je bohatší než vy, mi je dá, až to bude potřeba.“

„Ta, která je bohatší než já?“ divil se kancléř.

„Ano, Panna Maria,“ řekl klidně chlapec. „Už mi často pomohla z nouze.“

Opět arcibiskup mlčel. Vzpomínal, že mu jednou někdo povídal o zvláštních zázračných jevech, které se staly s jedním dítětem u mariánského oltáře v kostele svatého Mergena. To asi bude ten hoch, který stojí před ním, to omilostněné dítě. Poslal mu jej Pán, aby zapůsobil na jeho srdce, které přes všechnu vnější moc bylo tak často trápeno výčitkami svědomí?

Kancléř vedl život bez poskvrny, o tom nemohlo být pochyb, ale jeho ješitnost ho vedla ke zlým věcem. A ne vždy se mu podařilo uklidnit hlas, který cosi říkal v srdci. Mnoho dní bylo plných trápení a mnoho nocí bylo beze spánku. Poslal toto dítě Bůh? Kdyby pro ně člověk mohl něco dobrého udělat, nějaký dobrý skutek, třeba by mu Bůh mohl odpustit, třeba by ten hlas v srdci mohl zmlknout.

„Máš nějaké přání, které bych ti mohl splnit?“ zeptal se chlapce.

„Jedte na oslu!“ odpověděl Heřman bez váhání.

„A pro tebe nic, ty nemáš žádné přání?“ smál se arcibiskup.

„Ale ano, pane. Mohl byste mi pomoci,“ řekl chlapec po krátkém přemýšlení. „Chtěl bych do premonstrátského kláštera do Steinfeldu. Ale mému otci se to nelíbí. Říká, že je moc chudý, než aby mi mohl zaplatit jídlo. Sice se uzdravil, ale chudí jsme pořád.“

„Dobře, pomohu ti, chlapče,“ rozhodl arcibiskup. „Biskupovo přání a jeho pomoc jistě tvůj otec neodmítne. Ale mám jednu podmínku.“

„Jakou?“ ptal se zvědavě Heřman.

„Musíš se za mě modlit!“ řekl kancléř potichu, a jeho jindy tak tvrdé oči hledaly čistý pohled chudého chlapce.

„Ano, samozřejmě že se za vás budu modlit,“ řekl chlapec rychle. „Vždycky to budu dělat, modlit se za vaši spásu a za dobrou hodinu smrti!“

„Za šťastnou hodinku smrti,“ opakoval biskup a pevně stiskl chlapci ruku.

„A pojedete na tom oslu?“ zeptal se Heřman.

„Počkej.“ Biskup zazvonil na stříbrný zvonek, který stál na stolku. „Ať přijde ceremoniář,“ poručil sluhovi, který vešel. Ceremoniář se velmi podivil, když mu Rainald z Dasselu klidně řekl:

„Zůstaneme u starých zvyklostí. Pojedete na oslu od kostela Panny Marie ke svaté Cecilii.“

Tisíce světél svítilo v chóru kostela svatého Mergena o Velké noci. K nádhernému zvuku varhan přidaly řeholnice svůj zpěv chorálu z půlnoční mše. Biskup seděl ve svém křesle, obličej zaborený v dlaních. Heřman klečel spolu s ostatními ministranty u oltáře a modlil se celým srdcem za svého dobrodince.

A po mši byl podle starého zvyku přiveden biskupovi osel.

*(Pokračování příště)*

*Podle W. Hünermann:  
Hermann Josef, der Mönch von Steinfeld.  
Verlag der Buchgemeinde,  
Bonn 1939*

## Madeleine Delbrélová: radost z víry mezi nevěřícími

*- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2*

v němž prostě bratrsky sdílela život „lidi z ulice“. Poeticky se takto obracela k Ježíši: „Abychom byli s Tebou na Tvé cestě, musíme jít, i když naše lenost naléhá, abychom zůstali. Vyvolil sis nás, abychom stáli ve zvláštní rovnováze, v rovnováze, kterou lze nastolit a udržet jen v pohybu, jen v rozmachu. Trochu jako jízdní kolo, které nemůže stát vzpřímeně, aniž by se otáčelo. [...] Můžeme stát vzpřímeně pouze pohybem vpřed, hybností, vzmachem lásky.“ Toto nazývá „spiritualitou jízdního kola“ (*Humor v lásce. Meditace a básně*, Milán 2011, 56). Pouze na cestě, v běhu žijeme v rovnováze víry, což je nerovnováha, ale je to tak: jako jízdní kolo. Když se zastavíš, samo se neudrží.

Madeleinino srdce neustále vycházelo ze sebe a nechávalo se vyzývat voláním chudých. Cítila, že živý Bůh evangelia v nás musí hořet, dokud nepřineseme jeho jméno těm, kteří ho ještě nenašli. V tomto duchu, obrácená k otřesům tohoto světa a volání chudých, se Madeleine cítila povolána „žít Ježíšovu lásku cele a doslova, od oleje milosrdného Samaritána až po ocet na Kalvárii, a darovat tak lásku za lásku. Milujeme-li Boha bez výhrad a necháme-li se milovat až do konce, vtělí se v nás obě velká přikázání

lásky a stanou se jen jedním.“ (*La vocation de la charité, I, Œuvres complètes XIII*, Bruyères-le-Châtel, 138–139)

A konečně nás Madeleine učí ještě jedné věci: že evangelizací jsme evangelizováni. Když hlásáme evangelium, dostává se hlásání také nám. Proto říká, opakujíc svatého Pavla: „Běda mi, jestliže mě hlásání evangelia neevangelizuje.“ Evangelizací člověk evangelizuje sám sebe. A to je krásná nauka.

Při pohledu na tuto svědkyni evangelia se i my učíme, že v každé situaci a osobní či společenské okolnosti našeho života je Bůh přítomen a volá nás, abychom obývali náš čas, sdíleli život druhých, prolínali se s radostmi a bolestmi světa. Zejména nás učí, že i sekularizované prostředí napomáhá k obrácení, protože kontakty s nevěřícími provokují věřícího k neustálé revizi jeho způsobu víry a ke znovuoobjevení víry v její podstatě (srov. *Noi delle strade*, Milán 1988, 268f).

Kéž nás Madeleine Delbrélová učí tuto víru „v pohybu“, tuto plodnou víru, která z každého úkonu víry činí úkon lásky při hlásání evangelia.

*Zdroj: <https://www.vaticannews.va/cs>  
(Redakčně upraveno)*

## Pondělí 18. 12. 2023

**6:05** Klapka s... (37. díl): Bohumilem Kheilem **7:05** Pošta pro Holuba: Ekologie **7:15** Absolventi: Jozef Andris **7:50** Adventní koncert smíšeného sboru Marika Singers **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Mladí salesiánští misionáři – Austrálie **9:30** Outdoor Films se Stanislavem Najrtem: Vysokohorské ultramaratóny **11:00** Turiec, region magických vod **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Jitka Šuranská na Mohelnickém dostavníku 2014 **13:20** Příběhy odvahy a víry: Petr Čaadajev (8. díl): Bláznova obhajoba **14:00** Noční univerzita: Ak. soch. Petr Váňa – Příběhy soch **15:30** Don Rua – nástupce **16:00** V souvislostech **16:20** Guyanská Diana **16:47** Nebojte se...: Ptejte se kněze **18:00** Sedmihlásky (156. díl): Pilky **18:05** O pasáčku Asafovi (8. díl) **18:15** Groteský Laurela a Hardyho: Dvojčata **18:40** Příroda kolem nás: Potkali jsme u vody (hroch, motýlice a slípka zelenonohá) **18:55** Krok do neznáma **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **19:45** Přejeme si... **20:05** Lidé z cest [L] **21:20** Vezmi a čti: Prosinec 2023 [P] **21:35** S chutí přes práh: Klášter karmelitánů v Kostelním Vydří **22:05** Kulatý stůl: Osamělá srdce **23:25** Libanon – Světlo v chaosu **0:00** Výpravy do divočiny: Výzkum drobných savců **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Úterý 19. 12. 2023

**6:05** Klapka s... (38. díl): Milanem Michálkem **7:05** Okřídlení sousedé: Ptáci a skla **7:25** Ve službě Šuárů **7:55** Setkání: MUDr. Vít Kaňkovský – křížová cesta u Mysliboře **8:00** Adventus Domini **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V souvislostech **9:40** Kaplani naděje: Dagmar Slížová **9:55** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Právý vinný kmen **10:45** V pohorách po horách: Vítkovská vrchovina – Nizký Jeseník **10:55** Albánie – Metanoia **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Janomamové v Brazílii **13:11** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Třídenní běh v Novohradských horách **13:40** ARTBITR – Kulturní magazín **14:00** Duchovní malby: Andělé **14:25** Jak potkávat svět: S Irenou Szurmanovou **16:00** Muzikanti, hrajte **16:30** Libérie – Sen krejčího **17:00** Svatá Kateřina Labouré: Tichý posel Lásky **18:00** Sedmihlásky (156. díl): Pilky **18:05** O pasáčku Asafovi (9. díl) **18:10** Bratr oheň: Vánoce v Grecciu **18:35** Příroda kolem nás: Naši přátelé v ZOO – žirafy a želvy **18:50** Zpravodajské Noeviny: 19. 12. 2023 [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Dědek a jeho kreslený svět: Madam závist **19:35** V pohorách po horách: Velký Roudný **19:45** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **20:45** Na startu [P] **21:10** Terra Santa News: 13. 12. 2023 **21:30** Poutníci času: S Veronikou Jiříčkovou **21:50** Štěpánka Balcárová Quartet: Emotions: Podzimní festival duchovní hudby 2023 [P] **22:50** Setkání: MUDr. Romana Bělohávková – Zelená hora **23:00** Flešbky – Godzone podcast: Pavol Strežo: Pronásledování má i formu výsměchu **23:30** Zpravodajské Noeviny: 19. 12. 2023 **23:55** Letem jazzem (5. díl): Jazzové přesahy **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Středa 20. 12. 2023

**6:05** Klapka s... (39. díl): Petrem Baranem **7:05** Velehradská zastavení: Díl 3. – Arcibiskup Antonín Cyril Stojan **7:20** Noční univerzita: Ak. soch. Petr Váňa – Příběhy soch **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** Zpravodajské Noeviny: 19. 12. 2023 **10:20** Zelená poušť **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Robert Křesťan & Druhá tráva na Mohelnickém Folk-Festu 2020 **13:45** Mood – Ptáci **14:05** Lidé z cest **15:20** V pohorách po horách: Moravský kras – Drahanská vrchovina **15:35** Zpravodajské Noeviny:

## TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV



■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.  
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka  
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na [www.tvnoe.cz](http://www.tvnoe.cz)

## ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

19. 12. 2023 **16:00** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře **17:25** Dědek a jeho kreslený svět: Štěstí trochu jinak **17:30** Terra Santa News: 20. 12. 2023 [P] **18:00** Sedmihlásky (156. díl): Pilky **18:05** O pasáčku Asafovi (10. díl) **18:15** Strýček Emu: Třetí neděle adventní **18:30** Daruj písničku (8. díl) [L] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** V pohorách po horách: Klokočovské skálie **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Zamilování mimoní **19:45** Přejeme si... **20:05** Večer chval: Živá modlitba a chvála [L] **21:05** Noční univerzita: Anselm Grün OSB – Práce s emocemi **22:05** Příběhy odvahy a víry: Petr Čaadajev (8. díl): Bláznova obhajoba **22:35** Traveller – Jihovýchodní Asie **22:40** Generální audience papeže Františka **23:00** Krásy Čech a Moravy (1. díl): Karlštejn **23:30** Duchovní krajina Novohradských hor: Krajem zaniklých vesnic pod Kamencem **0:00** Když bolí duše: Patologická religiozita, nezdravá víra **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Čtvrtek 21. 12. 2023

**6:05** Klapka s... (40. díl): Jiřím Mohauptem **7:05** Polské stopy v Olomouci I. **7:15** Vezmi a čti: Prosinec 2023 **7:35** Terra Santa News: 20. 12. 2023 **7:55** Výpravy do divočiny: Ukradená divočina **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Kulatý stůl: Osamělá srdce **10:40** Poletuchy: Na skok do Liberce **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Má vlast: Klementinum **13:55** Libérie – Sen krejčího **14:25** V pohorách po horách: Hranická propast **14:35** Generální audience papeže Františka **15:00** Zachraňme kostely: Poutní kostel svatě Anny na Annabergu – Andělské hoře **15:20** Groteský Laurela a Hardyho: Představení **15:50** Zpravodajské Noeviny: 19. 12. 2023 **16:15** Outdoor Films s Janem Vestákem: Zdravý životní styl pro děti **18:00** Sedmihlásky (156. díl): Pilky **18:05** O pasáčku Asafovi (11. díl) **18:15** Ovečky: 4. neděle adventní (B) [P] **18:40** S chutí přes práh: Klášter karmelitánů v Kostelním Vydří **19:00** Poklad z Jelínkova domu [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Nedělejme vlny **19:40** V pohorách po horách: Velký Roudný **19:45** Přejeme si... **20:05** Adventní benefiční koncert FolkloreClassic: Olomouc, Klášterní Hradisko **21:25** Island – Napříč ledovou pustinou **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Naše Prémontre **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Pátek 22. 12. 2023

**6:05** Klapka s... (41. díl): Miroslavem Trudičem **7:10** Duchovní malby: Ježíšovo veřejné působení **7:35** Kulatý stůl: Štědlost a vylkorsost **9:05** Expedice Rembaranka: Lidé doby kamenné **9:45** Na startu **10:15** Lidé z cest **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Bazilika s tajemným světlem (5. díl): Cyrilometodějská bazilika **13:05** Vlasta Redl & kapela na Mohelnickém dostavníku **14:00** ARTBITR – Kulturní magazín **14:10** Groteský Bustersa Keatona: Frigo a kráva **15:30** Setkání: Bohuslav

Procházka **15:40** Vezmi a čti: Prosinec 2023 **16:00** Buon giorno s Františkem **16:40** Příroda kolem nás: Příběh o záchraně srnečka a Ranská jezírka **16:55** Naši – osobnosti lidové kultury – Míla Brtník **17:11** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Zasněžená krajina Žďárských vrchů **17:30** Mistr houslař z Jestřabí **18:00** Sedmihlásky (156. díl): Pilky **18:05** O pasáčku Asafovi (12. díl) **18:15** Kniha proroka Jonáše **18:23** Mozárabové: Zapomenuté dědictví **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:45** Přejeme si... **20:05** Benno – člověk mezi lidmi [P] **20:45** Poletuchy: Na skok do Liberce **21:30** Burkina Faso – Vnitřní uprchlíci **22:05** Jak potkávat svět: S Petrem Sovičem **23:25** Přesah: O kultuře kolem nás i v nás **0:10** Letem jazzem (16. díl): Setkání dvou generací jazzmanů **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Sobota 23. 12. 2023

**6:05** Klapka s... (43. díl): Jiřím Elsnem **7:05** Poslední království draků **8:00** Sedmihlásky: Vánoce, Vánoce, skoro-li budete **8:05** Ovečky: 4. neděle adventní (B) **8:30** Animované biblické příběhy: Rút **8:55** Strýček Emu: Třetí neděle adventní **9:05** Bratr oheň: Vánoce v Grecciu **9:40** Slezská Lilie 2014: Koncert skupiny Arka Noego (PL) **10:45** Flešbky – Godzone podcast (12. díl): Eva Hrešková – Nejdřív začni chválit doma v komůrce **11:15** Groteský Bustersa Keatona: Frigo a strážníci **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu: Záznam mše svatě z Katolické charismatické konference 2023 **13:20** Pod lampou **15:20** Irsko, hluboce zakořeněná víra **15:45** Naše děti: Rožnovské slavnosti 2017 **16:45** Sněhurka a sedm trpaslíků: Divadlo Vítů Marčička **17:43** O pasáčku Asafovi (13. díl) **18:00** Slovo na neděli: 4. neděle adventní [P] **18:25** Příběhy odvahy a víry: Doktor Haass (9. díl): Svatý lékař za Moskvou **18:50** V souvislostech [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Nebojte se strachu **19:45** Přejeme si... **20:05** Dobrodružství před kamerou [P] **21:10** Jen samé krásné věci **22:35** Cvrlikání (98. díl): Hop Trop **23:40** Do varu s Maxem Kašparů: Duchovní a duševní zdraví **0:00** Santiago Gapp **0:30** Práce jako na kostele **0:45** Domov v Bortnykách **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Neděle 24. 12. 2023

**6:05** Vezmi a čti: Prosinec 2023 **6:20** Vánoční posezení ve skanzenu **6:45** Vánoční ořechové hříbečky: Jako výzva papeže Františka **7:10** Adventní benefiční koncert FolkloreClassic: Olomouc, Klášterní Hradisko **8:35** Slovo na neděli: 4. neděle adventní **9:10** Ovečky: 4. neděle adventní (B) **9:35** Hermie – obyčejná housenka **10:10** Poutníci času: S Oldřichem Čechem [P] **10:30** Mše svatá z kostela Nejsvětější Trojice: Hlavnice [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:25** Muzikanti, hrajte: Vánoce s DH Křižovianka **14:25** Poklady pod sněhem **16:15** Poletuchy: Na skok do Betléma **16:55** Sedmihlásky: Štědrý večer nastal **17:00** O pasáčku Asafovi (14. díl) **17:10** Animované biblické příběhy: Narodil se Král **17:35** Strýček Emu: Čtvrtá neděle adventní a Štědrý den [P] **17:50** Betlémy v pohraničí: Hledání Proboštovy a Wittigovy inspirace **18:15** Dokořán: S Magdou Vašáryovou [P] **19:00** Pokoj vám! speciál: Vánoční modlitba za mír **19:05** Přejeme si... **19:25** Setkání před Betlémem: Divadlo Vítů Marčička [P] **20:30** Světlo v tmách – Vánoční koncert SBM: Brno, kostel sv. Janů **22:00** Půlnoční mše svatá. Vigilie ze Slavnosti Narození Páně: Hlavnice, kostel Nejsvětější Trojice [L] **23:35** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře: Neseme vám tu novinu **0:40** Evangelium podle Matouše: Narození Ježíše Krista **1:40** Vánoční koncert ČFS Brno: Besední dům Brno **2:50** Betlémy pod Betlémskou kaplí **3:07** Letem jazzem: Jazzové Vánoce.

**Pondelok 18. 12. o 20:30 hod.: Podvodníčka (film)**

Podvodníčka Lauria omylom vstúpi do cudzieho bytu, no získava niečo oveľa dôležitejšie ako peniaze.

**Utorok 19. 12. o 20:50 hod.: Posvätné miesta kresťanskej viery (Národný park Kursi, dokument)**

Pre kresťanov je to miesto zázraku. Tu Pán Ježiš vyhnal z posadnutého muža mnoho zlých duchov.

**Streda 20. 12. o 20:55 hod.: Pod javiskom**

Nahliadnite do hereckého sveta! Vypočujte si živú improvizovanú hudbu a staňte sa svedkami autentického stvárnenia dramatického textu. Každý druhý týždeň sa môžete tešiť na dvoch hercov a nenútené rozhovory, niekedy o vážnych otázkach, inokedy komické. Veríme, že spolu zažijeme krásu z tvorby v priamom prenose. Toto všetko prinesieme v pripravovanej relácii s názvom Pod javiskom.

**Štvrtok 21. 12. o 18:30 hod.: Spojení vierou**

V relácii Spojení vierou sa vám vždy snažíme ponúkať najrôznejšie autentické príbehy ľudí, ktorí odišli zo Slovenska a na nových miestach sa snažia žiť svoju vieru.

**Piatok 22. 12. o 20:40 hod.: Príbeh Márie z Nazareta (dokument)**

Fakty o Márii, ktoré nám v dokumente ponúknu mnohé historické výskumy, nie sú pre našu vieru nevyhnutné, určite však bude veľmi zaujímavé vydať sa spolu s vedcami a profesormi na toto dobrodružné pátranie.

**Sobota 23. 12. o 20:30 hod.: Viera, nádej, láska (film)**

Niekedy jediné, čo potrebujeme, je viera, trochu nádeje a veľmi veľa lásky. Viera, nádej a láska, romantická komédia.

**Nedeľa 24. 12. o 21:30 hod.: Život je krásny (film)**

George Bailey je čestný a skromný občan, ktorý vedie malú rodinnú banku. Na Štedrý večer náhle zmizne veľká suma peňazí, hrozí mu, že vina padne naňho. A tak sa rozhodol spáchať samovraždu, ale keď sa to chystá urobiť, stane sa niečo mimoriadne...

**BREVIÁŘ PRO LAIKY**

16. – 23. PROSINCE 2023

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 17. 12.		PO 18. 12.		ÚT 19. 12.		ST 20. 12.		ČT 21. 12.		PÁ 22. 12.		SO 23. 12.	
Antifona	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
<b>Ranní chvály:</b>														
Hymnus	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131
Antifony	93	98	124	134	125	134	125	134	125	135	125	135	126	135
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	94	99	128	140	133	144	136	148	139	152	143	155	146	159
Antifona k Zach. kantiku	126	136	130	140	133	144	136	148	140	152	143	156	146	159
Prosby	126	136	130	140	133	144	136	148	140	152	143	156	147	159
Závěrečná modlitba	95	100	130	141	134	145	137	149	140	153	143	156	147	160
<b>Modlitba během dne:</b>														
Hymnus	123	133	123	133	123	133	123	133	123	133	123	133	123	133
Antifony	124	133	124	133	124	133	124	133	124	133	124	133	124	133
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	95	100	130	141	134	145	137	149	141	153	144	157	147	160
Závěrečná modlitba	95	100	130	141	134	145	137	149	140	153	143	156	147	160
<b>Nešpory: SO 16. 12.</b>														
Hymnus	41	39	121	130	121	130	121	130	121	130	121	130	121	130
Antifony	92	97	96	101	124	134	125	134	125	135	125	135	114	123
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	92	97	96	102	131	142	135	146	138	150	142	154	145	158
Ant. ke kant. P. M.	93	98	128	139	132	143	135	147	139	151	142	154	145	158
Prosby	93	98	129	139	132	143	135	147	139	151	142	155	145	158
Záv. modlitba	95	100	95	100	130	141	134	145	137	149	140	153	143	156
<b>Kompletář:</b>	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

**Liturgická čtení**

**Neděle 17. 12. – 3. neděle adventní**

1. čt.: Iz 61,1–2a.10–11  
 Lk 1,46–48a.48b–50.53–54  
 Odp.: Iz 61,10b (*Můj duch jásá v mém Bohu!*)  
 2. čt.: 1 Sol 5,16–24  
 Ev.: Jan 1,6–8.19–28

**Pondělí 18. 12. – ferie**

1. čt.: Jer 23,5–8  
 Ž 72(71),1–2.12–13.18–19  
 Odp.: srov. 7 (*V jeho dnech rozkvetne spravedlnost a hojnost pokoje navěky.*)  
 Ev.: Mt 1,18–24

**Úterý 19. 12. – ferie**

1. čt.: Sd 13,2–7.24–25a  
 Ž 71(70),3–4a.5–6ab.16–17  
 Odp.: srov. 8 (*Nechť ústa má oplývají chválou, abych zpíval o tvé slávě.*)  
 Ev.: Lk 1,5–25

**Středa 20. 12. – ferie**

1. čt.: Iz 7,10–14  
 Ž 24(23),1–2.3–4ab.5–6  
 Odp.: srov. 7c.10b (*Ať vejde Hospodin, on je král slávy!*)  
 Ev.: Lk 1,26–38

**Čtvrtek 21. 12. – připomínka**

**sv. Petra Kanisia**  
 1. čt.: Pis 2,8–14  
 nebo Sof 3,14–18a  
 Ž 33(32),2–3.11–12.20–21  
 Odp.: 1a.3a (*Radujte se, spravedliví, z Hospodina, zpívejte mu píseň novou.*)  
 Ev.: Lk 1,39–45

**Pátek 22. 12. – ferie (v českobudějovické diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)**

1. čt.: 1 Sam 1,24–28  
 1 Sam 2,1.4–5.6–7.8abcd  
 Odp.: srov. 1a (*Srdce mé jásá v Bohu, mém spasiteli.*)  
 Ev.: Lk 1,46–56

**Sobota 23. 12. – připomínka sv. Jana Kentského**

1. čt.: Mal 3,1–4.23–24  
 Ž 25(24),4–5ab.8–9.10+14  
 Odp.: Lk 21,28 (*Vzpřimte se a zdvihněte hlavu, protože se blíží vaše vykoupení.*)  
 Ev.: Lk 1,57–66

## POEZIE

### V SÍTI RYBÁŘE

Marie Dolistová • Úvod Karel Dachovský

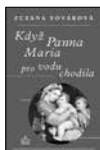


Básně vzniklé rozjímáním biblických textů, prožíváním jejich skutečností jako odpovědi na konkrétní životní situace. Autorka konfrontuje svět víry s lidskou slabostí, bolestí a úzkostí tváří v tvář nelehkým a často krutým okamžikům lidského života, které může proměnit a dát jim smysl jen Bůh. Ve dvou lyricko-epických básních se zamýšlí nad životy Jany z Arku a Maxmiliána Kolbeho, reflektuje i události současného světa a nelehké postavení křesťanů v mnohých jeho děních.

Matrice cyrilometodějská s. r. o. • Druhé, doplněné vydání, v MCM s. r. o. vydání první • Brož., A6, 114 stran, 135 Kč

### KDYŽ PANNA MARIA PRO VODU CHODILA

Zuzana Nováková



Básnička Zuzana Nováková, autorka mnoha dětských knížek, především pohádkových, se v tomto svazečku představuje cyklem veršů a modliteb. Některé jsou určeny hlavně těm nejmenším, už tříletým, jiné školákům a šolačkám. Uplatní se dobře doma v rodinách i při recitaci. Jsou snadno zapamatovatelné a děti si mezi nimi mohou najít i každodenní modlitbu. Texty doprovázejí barevná vyobrazení z děl starých mistrů.

Matrice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A6, 40 stran, 87 Kč

## NEJEN PRO KNĚZE

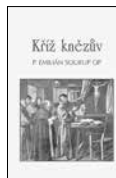
### KŘÍŽ KNĚZŮV

P. Emilián Soukup OP • Editor P. ThLic. Radovan Hradil, Th.D.

Meditace dominikánského kněze, ThDr. Emiliána Soukupa (1886–1962), jsou určeny především kněžím, ale podnětné mo-

hou být i pro ty, kdo chtějí hlouběji pochopit podstatu kněžské služby. Všichni, zvláště kněží, stojí na Kalvárii. Ježíš nám dal podíl na svém kříži. Kříž pro člověka zůstává velkým duchovním tajemstvím. Jak zapojit Kristův kříž do kněžského a křesťanského života? K odpovědi na tuto otázku nás doprovodí právě tato knížka, která vyšla poprvé s církevním schválením v roce 1932. Aktualnost tématu trvá stále, stejně tak jako služebné kněžství, a to zvláště v dnešní době, kdy se kněžská identita do značné míry vytrácí a nabývá tak na významu.

Matrice cyrilometodějská s. r. o.  
Druhé vydání, v MCM první  
Brož., 115x170 mm, 120 stran, 157 Kč



## PRO LEKTORY

### VEZMI A ČTI • DUCHOVNÍ ROZMĚR SLUŽBY LEKTORA

Mons. Josef Hrdlička

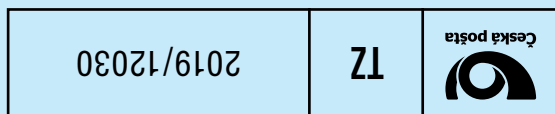
V letech 2003–2005 a 2011–2014 byly v Arcidiecézi olomoucké realizovány vzdělávací kurzy pro lektory Božího slova v rámci všech děkanátů. Obou kurzů se zúčastnilo celkem více než 2000 věřících. Tato knížka obsahuje řadu zamyšlení nad jedním z témat kurzů: Duchovní rozměr služby lektora. Je to jedinečná pastorační pomůcka, kterou by měl znát každý lektor, aby Boží slovo jím přednášené co nejučinněji zasáhlo posluchače. Především však si musí být vědom, že se svojí službou stavá mluvčím samého Boha. Posluchač snadno pozná, zda lektor sám ví, co čte, zda se na svůj úkol připravil, zda je textem sám osloven a odpovědně zaujat.

Matrice cyrilometodějská s. r. o.  
Brož., 95x142 mm, 46 stran, 37 Kč



Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzertce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803  
Matrice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: [objednavky@maticecm.cz](mailto:objednavky@maticecm.cz)

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách [www.maticecm.cz](http://www.maticecm.cz).



Matrice cyrilometodějská s. r. o.  
Dolní nám. 24  
779 00 Olomouc